

Список використаних джерел:

1. Гончаренко В.Г. Особистісні якості слідчого в тактичній схемі проведення слідчого огляду / В.Г. Гончаренко // Вісник Академії адвокатури України. - 2014. - Т. 11, № 2. - С. 49–55.
2. Гуртієва Л.М. Предмет слідчої етики / Л.М. Гуртієва // Актуальні проблеми держави і права. - 2012. - Вип. 64. - С. 475-181.
3. Самодін А.В. Напрями реформування процесуального статусу слідчого у кримінальному провадженні / А.В. Самодін // Юридична наука. - 2015. - № 8. - С. 171-177.
4. Проект Закону України «Про приватну детективну (розшукову) діяльність» № 3726 від 13.04.2017 року.
5. Закон РФ «Про приватну детективну та охоронну діяльність у Російській Федерації» від 11.03.1992 року.

Шалгунова С.А., к.ю.н., доцент,

доцент кафедри кримінально-правових дисциплін
юридичного факультету

(Дніпропетровський державний університет
внутрішніх справ)

ВИДИ ДЕТЕКТИВНИХ ПОСЛУГ, ЩО МОЖУТЬ НАДАВАТИСЯ СУБ'ЄКТАМИ ПРИВАТНОЇ ДЕТЕКТИВНОЇ (РОЗШУКОВОЇ) ДІЯЛЬНОСТІ ТА ПРОБЛЕМИ ЇХ НАДАННЯ

Як закріплено в Преамбулі проекту закону «Про приватну детективну (розшукову) діяльність», він визначає загальні правові засади організації приватної детективної (розшукової) діяльності в Україні як одного з шляхів забезпечення конституційних гарантій людини та громадянина на захист своїх законних прав та інтересів [1]. Проектом даного закону пропонується приватними детективами визнавати фізичних осіб, які здійснюють приватну детективну (розшукову) діяльність на підставах та в порядку, що передбачені

цим законом. Сама приватна детективна (розшукова) діяльність визначається як дозволена органами Національної поліції України незалежна професійна діяльність приватних детективів або приватних детективних підприємств (агентств) щодо надання клієнтам на платній договірній основі детективних послуг з метою захисту їх законних прав та інтересів на підставах та в порядку, що передбачені цим законом. Однак, в самому проекті закону поняття приватних детективних підприємств (агентств) не закріплено. Крім того, проект закону називає і приватні підприємства, і приватні агентства як тотожні органи чи структури. Якщо ж виходити із тлумачення цих структур, то вони мають різну будову та призначення.

В довідниковій літературі агентство визначається як: 1) відомство, що створюється при уряді країни з метою реалізації спеціальних чи локальних функцій або завдань тимчасового характеру; 2) організаційно-правова форма здійснення підприємницької діяльності; 3) представництво, відділення певної установи, підприємства [2, с. 35], а підприємство як: основна організаційна ланка в галузі економіки, самостійний господарюючий суб'єкт з правами юридичної особи, який здійснює виробничу, науково-дослідну і комерційну діяльність з метою одержання відповідного прибутку (доходу) [3, с. 547]. Таким чином, я вважаю, використання терміну «детективне підприємство» є дещо сумнівним в розглядуваному проекті.

Якщо говорити про правову основу здійснення приватної детективної (розшукової) діяльності в Україні, то вона визначена в законопроекті досить розпливчато, оскільки до неї віднесено Конституцію України, цей законопроект та інші законодавчі акти України (ст. 2) [1]. Які ж інші законодавчі акти розробники законопроекту мали на увазі – не зрозуміло. Чому, наприклад, не вказано, такі основні закони, як «Про інформацію» (1992 року), «Про доступ до публічної інформації» (2011 року), «Про захист персональних даних» (2010 року), які фактично, і повинні стати основою для здійснення приватної детективної діяльності. Також, необхідно зазначити, що розглядуваним законопроектом передбачено випадки створення та реєстрації

приватних детективних підприємств (агентств) органами Національної поліції. Однак, нічого немає про створення єдиної бази даних всіх детективних підприємств (агентств) чи приватних детективів. Це, на мій погляд, також є суттєвою прогалиною законопроекту.

Якщо говорити про види детективних послуг, що можуть надаватися суб'єктами приватної детективної (розшукової) діяльності, то вони представлені в ст. 11 законопроекту [1]. Проект закону передбачає, що приватна детективна (розшукова) діяльність здійснюється з метою пошуку, збирання та фіксації інформації, розшуку предметів, майна, людей та тварин, встановлення фактів та з'ясування різних обставин за замовленням клієнтів та згідно договору про надання приватних детективних (розшукових) послуг (ст. 11 ч. 1). Законопроект до видів приватних детективних послуг відносить наступні: 1) збирання, фіксування та дослідження відомостей, необхідних для розгляду справ у цивільному, господарському та адміністративному судочинстві, на договірній основі із сторонами судового процесу; 2) вивчення ринку, пошук і збір інформації із відкритих джерел з метою підготовки ділових переговорів клієнта, з'ясування фінансової платоспроможності, майнового стану та благонадійності потенційних ділових партнерів; 3) з'ясування біографічних та інших даних, що характеризують особу, стосовно окремих громадян (за їх письмової згоди) при укладенні ними трудових та інших договорів із замовником (клієнтом) приватних детективних (розшукових) послуг (зайняття в нього відповідної вакантної посади), виявлення їхніх ділових зв'язків, у тому числі із конкурентами клієнта в регіонах і за кордоном; 4) пошук осіб, місцезнаходження яких невідоме, з'ясування причин і обставин зникнення, можливостей і умов їх повернення, розшук осіб, які втратили родинні та дружні зв'язки; 5) розшук зниклого (втраченого або викраденого) майна, предметів та тварин; 6) пошук, збирання та фіксація відомостей в кримінальному провадженні на договірній основі з стороною кримінального провадження; 7) реалізація заходів по відтворенню втраченої (зниклої) інформації з питань законних прав та інтересів клієнтів; 8) пошук і збір даних,

які можуть бути приводом або підставою для звернення замовником приватних детективних (розшукових) послуг до правоохоронних органів або до суду, з метою захисту законних прав та інтересів такого замовника; 9) виявлення фактів незаконного (несанкціонованого) збирання з метою використання відомостей, що становлять комерційну таємницю замовника або її розголошення, а також фактів незаконного (несанкціонованого) збирання стосовно фізичних осіб конфіденційної інформації; 10) пошук, виявлення та фіксація фактів незаконного використання прав інтелектуальної власності, що належать клієнту, а також випадків недобросовісної конкуренції; 11) пошук боржників та осіб, які ухиляються від виконання своїх договірних обов'язків, вирішення в порядку, встановленому законодавством України, питань щодо повернення боргів та виконання договірних обов'язків; 12) забезпечення захисту інформації з обмеженим доступом (комерційної, промислової, професійної таємниці) замовника приватних детективних (розшукових) послуг [1].

Однак, при цьому в законопроекті зазначено, що приватні детективи не можуть у своїй діяльності керуватися законами, що регламентують розшукову діяльність правоохоронних органів, хоча їх знання є обов'язковим, і це логічно впливає із положень ст. 5 даного законопроекту, коли визначається хто може бути приватним детективом: громадянин України, який володіє державною мовою, має вищу юридичну освіту, пройшов спеціальну підготовку з метою здійснення приватної детективної (розшукової) діяльності чи має стаж роботи в оперативних підрозділах або органах досудового розслідування не менше трьох років та отримав у встановленому порядку свідоцтво про право на заняття приватною детективною (розшуковою) діяльністю. Але при цьому розробники даного законопроекту не врахували той факт, що здійснювати приватну детективну, або інакше – розшукову діяльність, не володіючи знаннями про методи та форми розшукової діяльності – неможливо. А всі вони закріплені чинним законодавством, що регламентує діяльність правоохоронних структур та чинним КПК України.

Таким чином, можна зазначити, що запропонований народними депутатами України М.П. Паламарчуком, А.А. Кожем'якіним, О.П. Проданом, А.А. Тетеруком проект закону «Про приватну детективну (розшукову) діяльність» є досить непродуманим та «сирим», і приймати його у такому вигляді досить необачно.

Список використаних джерел:

1. Про приватну детективну (розшукову) діяльність. Проект Закону України, підготовлений народними депутатами України М.П. Паламарчуком, А.А. Кожем'якіним, О.П. Продан, А.А. Тетеруком. [Електронний ресурс: Верховна Рада України]. Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/>. Дата звернення: 12.11.2017 р.
2. Юридична енциклопедія : В 6 т. / Редкол.: Ю.С. Шемшученко (відп. ред.) та ін.. – К. : «Укр. енцикл.», 1998. – Т. 1: А-Г. – 672 с.
3. Юридична енциклопедія : В 6 т. / Редкол.: Ю.С. Шемшученко (відп. ред.) та ін.. – К. : «Укр. енцикл.», 1998. – Т. 4: Н-П. – 2002. – 720 с.

Шевелуха М.О., студентка

Науковий керівник: Соболь О.І., к.ю.н.,

доцент кафедри кримінально-правових дисциплін
юридичного факультету

(Дніпропетровський державний університет
внутрішніх справ)

ПРОБЛЕМИ КВАЛІФІКАЦІЇ ТЯЖКИХ НАСЛІДКІВ ПРИ ЗАРАЖЕННІ ВЕНЕРИЧНИМИ ХВОРОБАМИ

В Кримінальному кодексі України (далі – КК України) пріоритетне місце відведено охороні життя та здоров'я особи. Проблема боротьби з венеричним и захворюваннями є не лише медичною, це проблема суспільства в цілому. За соціальною сутністю розглядуваний злочин полягає у зараженні іншої особи венеричною хворобою, що спричиняє погіршення стану здоров'я потерпілого, у